

KERSTBOODSCHAPPEN

Iedereen die mij goed kent weet dat ik niet zo'n fan van supermarkten ben. En zeker in deze tijd van het jaar waar de kerstboodschappen weer op de loer liggen zakt het lood me bij voorbaat al in de schoenen. Boodschappen doen is vandaag de dag namelijk echte topsport. Om te overwinnen moet je tegenwoordig een serieuze proef van bekwaamheid afleggen. En die bestaat voornamelijk uit een groot aantal hindernissen en strikvragen die je zo goed mogelijk dient te beantwoorden om zonder kleerscheuren de eindstreep te halen. Voor diegenen die voor de Kerst de levensmiddelenjungle nog in moeten zet ik de moeilijkste examen-vragen en bijbehorende antwoorden even op een rijtje:

WILT U DE NIEUWE JOHMA SALADE PROEVEN? - Nee, want het ziet er niet uit.
 MAG HET IETSIE MEER ZIJN? - Hoezo kan je niet wegen dan?
 ANDERS NOG IETS? - Nee, anders vroeg ik er wel om.
 MAG IK ER MISSCHIEF EVEN BIJ? - Als je die kar van m'n hielen haalt.
 WILT U DE TELEGRAAF EEN MAAND GRATIS? - Nee, ik heb al toiletpapier.
 HEEFT U ALLES KUNNEN VINDEN? - Ja, anders stond ik niet al bij de kassa.
 WILT U PINNEN? - Ja, want ik sta met m'n bankpas klaar.
 HEEFT U EEN BONUSKAART? - Ja, die ligt voor je neus.
 SPAART U AIRMILES? - Ja, je hebt m'n bonuskaart toch gescand?
 SPAART U ZEGELS? - Nee.
 SPAART U MEE VOOR DE PANNEN? - Nee.
 SPAART U BLOEMENZEGELS? - Nee.
 SPAART U DINOPLAATJES? - Nee, maar geef maar.
 WILT U DE BON? - Nee.
 MAG IK UW KARRETJE OVERNEMEN? - Nee, want ik heb een eigen muntje.

Jawel, u leest het goed. Om met mijn boodschappen weer naar buiten te mogen lopen heb ik deze keer welgeteld vijftien (!) vragen moeten beantwoorden. En met succes! Ik vind mezelf een bikkelaar. Ik begin een doorgewinterde sporter te worden. Dat geeft vertrouwen in de toekomst.

Maar als ik me naar buiten begeef dient een nieuwe hinder-nis zich aan. De Dinobrigade! Met z'n drieën staan ze veilig voor de regen opgesteld in het voorportaal: een bazig meisje, een jonger luidruchtig joch en een nog kleiner rustig jongetje met blonde krulletjes.

"Heeft u Dinoplaatjes?" Voilà, daar is vraag zestien. "Ja hoor, getal onder de tien", zeg ik zuchtend. Even weten ze niet hoe ze daarop moeten reageren, maar Baasje roept meteen "Vijf!" Kleine Blondie doet met opgewonden rode koontjes zijn best om de felbegeerde plaatjes te bemachtigen en oh wat gun ik het hem, maar helaas is het toch Baasje die er uiteindelijk met de buit vandoor gaat. Zonder een seconde te verspillen grist ze de pakjes uit m'n handen om ze vervolgens direct open te scheuren. Bijdehandje roept alleen maar "Oooh nou hoor...", wat doet vermoeden dat hij een slechte verliezer is, en Blondie bekijkt teleurgesteld wat er in het pakje zit. Alle drie hebben ze totaal geen aandacht meer voor de gulle gever en ergens in mijn achterhoofd hoor ik iemand roepen: "Wat zeg je dan???" Ik onderdruk de neiging om mijn moeder te citeren en verlies als grijzende veertiger een klein beetje hoop voor jong beschaafd Nederland. Bij de auto gekomen besluit ik het binnen aangeschafte laad-kabeltje voor mijn telefoon uit te pakken, want die is op dat moment hard nodig. Op de verpakking lees ik "Beveiligd tegen diefstal". Al gauw weet ik wat dat betekent. Het doosje is namelijk zonder geschikt gereedschap met geen mogelijkheid open te krijgen en mijn ongeduldige poging resulteert in een stuk plastic dat zeer pijnlijk onder mijn nagel schiet. Met een bloedende vinger, uitgevallen telefoon en een witte klodder verse ganzenpoep op mijn net gewassen auto rijd ik huis-waarts. Vierentwintig euro zesenviertig en een illusie armer.

Nu even serieus. Ik ben wel degelijk blij dat ik überhaupt boodschappen kan doen. Er zijn momenteel zoveel mensen die niet in deze gelukkige positie verkeren. Om gezondheidsredenen, tegenvallers of simpelweg omdat ze huis en haard hebben moeten verlaten vanwege oorlogsgeweld. We dromen allemaal over een mooiere wereld, maar daar zullen we zelf wat voor moeten doen. Iets heel kleins kan al het verschil maken. Een glimlach, een knuffel, wat meer aandacht voor je directe omgeving en minder voor jezelf. Geniet van elkaar en van het leven. Dat is mijn favoriete Kerstboodschap, en die vind je niet in de supermarkt. Fijne Feestdagen!

Rody

